

DOBROGEA JUNĂ

Director-Proprietar C. M. SARRY

APARE ZILNIC

scris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Vărnac No. 27
Abonamentul cu expeditie culturală în an 200 lei, 6 luni 250
Pentru Autorități și Instituții lei 2.000—Pentru și înșurși după tarif
Tarifa No. 13.42

Cuvântarea M. S. REGELUI către popor

„Forurile superioare ale Frontului Renașterii Naționale au făcut apel la Mine ca să preiau conducerea supremă a organizației politice unice și totalitare „Partidu. Națiunii”.

Am primit această sarcină, convins fiind că îndeplinesc o înaltă datorie către Țară și Națiune.

Am primit cu conștiința că unind toate forțele vii și iubitoare de Țară sub privigherea directă a însuși păzitorului destinului Patriei, voi putea realiza mai efectiv, mai hotărât, acea unire în gânduri și simțiri, de care România are așa nevoie mai

unii să fie singurele care să călăuzească gândurile și faptele fiecărui membru al obștei românești.

Un singur țel, un singur gând, un singur avânt, o singură acțiune și un singur suflet trebuie să străbată cu un fior de reînnoire toată Națiunea și să magnetizeze toate străduințele de muncă a tuturor.

Constituția noastră impune tuturor a datoria de a socoti Patria și Națiunea drept cel mai de seamă temei al rostului lor în viață.

Prin înființarea, sub conducerea Mea supremă, a Partidului Națiunii, pun la

Lărgind cadrul organizației politice, dau astfel puțință tuturor aceluia care vor să devie soldați ai acestei acțiuni, de a se strânge în jurul Meu, într'un mănunchiu puternic și asemenea unui stup de albine, să alcătuiască un roi insetat de un dor nespus de muncă folositoare comunității.

E o clipă mare în istoria dezvoltării noastre, e o clipă în care fiecare Român trebuie să priceapă că datoria sa supremă este de a se strânge cu toată credința în acest roi.

Va trebui deci să pășim la muncă și la luptă pentru idealuri noi, cu tot avântul ce-l poate da o tinerețe de gândire, de suflet și de vârstă,

Fără a disprețui înfăptuirile celor de ieri, azi fac un apel și tinerelor generații să roiască și ele în acest stup al Reinvierii Naționale.

Avântul lor, credința lor către Rege și Națiune să fie reazimul Meu cel mai puternic pentru vremurile ce vin.

Toate organizațiile tinerețului, Frontul Național Studențesc și altele, vor trebui să se inchege în această mișcare nouă.

Nu trebuie să fim statici, ci dinamici, ne trebuiesc soldați credincioși ai partidului plini de avânt și ca orice soldați se vor recruta mai ales din tinerețea Națiunii.

Pășind astăzi la desăvârșirea noului drum, trasat de Constituția din 1938, fac caldă urac Partidului Națiunii, deci Țării organizate, unite și totalitare, ca rezultatele ce le vom dobândi să dea liniștea și siguranța viitorului României.

Așa să ne ajute Dumnezeu, care va binecuvânta această operă de întărire și de propășire a unei Națiuni credincioase.

Sănătate!

—xx—

Cutremurul de pământ de ori

Eră în toată țara s'a simțit un slab cutremur de pământ.

După cum anunță observatorul astronomic din Capitală, epicentru acestui cutremur s'ar afla la aproximativ 150 km. de București.

La Galați, cutremurul a fost mai puternic și a produs unele mici pagube.

Constanțenii l-au simțit și ei însă foarte slab.

Regele și Națiunea

de DAN ALECU

De mai bine de doi ani se caută o formulă viabilă pentru organizarea politică a țării, care să imbine practic toate interesele naționale, să adune echitabil toate elementele noastre de frunte, să reprezinte o unitate reală de forțe, să prezinte străinătății un singur glas românesc și să dezlege voinicește căile viitorului. Și dovadă că nici una din formulele găsite nu corespundeau scopului urmărit, e că de atunci și până astăzi s'au încercat patru soluții. Dorința înnoirii trebuia printre obstacolele de tot felul, fără să dărime vreunul, cu nădejdea că prin compromisuri le va anihila pe toate. Și era și natural să fie astfel, pentru că nu se chema țara la muncă, ci se făcea apel numai la unii din oamenii ei.

Iar în acest timp toate formele cunoscute de organizare politică se perimau, noi comandamente se instalau în viața europeană, continentul se zvârcolea în prefacerile cele mai totale, în care nici un compromis nu era posibil. Nu un an — o noapte numai, punea un abis între zilele pe cari le despărțea. Izolarea noastră nu mai era posibilă aici, la marginea civilizației, în studiul de laborator politic. Viața — deci însuși elementul existenței — ne cerea o hotărâre mare, totală, definitivă și rezolvatoare. Adevărului trebuia să i se spună pe nume.

Și i s'a spus în ziua solstițiului de vară al lui 1940 când rupând toate tradițiile, dar privind numai spre viitor — Regele s'a instalat în fruntea națiunii cu hotărâre și curaj, pentru a face din noi o singură voință: voința intereselor naționale; pentru a face din ființele noastre o singură ființă: aceea a națiunii; iar din dorințele de bine pe cari le avea fiecare, — dorința românească de afirmare, rezistență și sacrificiu.

Așa da, înțelegem și ne înrolăm. Acuma știm ce este, ce vrem și încotro mergem. Regele nu e în particular al nimănui, e numai al țării; țara noastră e a națiunii românești; Rege și Națiune, așternuți pe drumul ostentelii românești, pot face minuni.

Astăzi nimic nu mai desparte pe Rege de Națiune nici un strat izolator nu mai strecoară perfid interese străine și meschine țării. Regele — cap de stat, țel al armatei și conducător politic — stă în fruntea acțiunii încheiate cinstit în jurul Lui, așteptând zilele ce vin cu seninătatea omului inspirat, care în ceasul cel mai greu a făcut cel mai mare sacrificiu: pe Sine însuși. S'a zmulș din izolarea constituțională și a venit aici, între noi, în mijlocul vieții noastre, ca să plecăm împreună — Rege și Națiune — pe calea destinului... Este aceasta o întărirea hotărâre culeasă nu numai din pildele zilelor pe cari le trăim, ci mai ales din vechea, frământată și glorioasă noastră istorie. Ce a făcut Regele altceva, decât să se așeze în viforul vremii lipit de Națiunea Lui întocmai binecuvântaților și marilor voievozi ai trecutului de afirmare românească. Scriperea aceasta de tăiș, pe care a avut o voință regală, este semnul rededeșteptării naționale în veacul teoriilor economice. Din slăvita lor odihnă, voievozii gloriei românești binecuvântează clipa în care coboritorii lor se adună țară, într'un cuget și o simțire, cu ochii la hotare. Ceeace s'a făcut, e adânc și cu adevărat românesc.

Descătușată de povara dibucilor de ieri, Națiunea se află astăzi pe ea însăși, stâncă tare peste vremuri, avându-L pe Rege nu de-asupra și izolat — ci înăuntrul ei și încorporat năzuințelor ei. Astfel încadrată și sufletește astfel întocmită, Națiunea Română se găsește hotărât pe locul și în forma cu cari a înfruntat întotdeauna iureșul năvălitor.

Așa da: Rege și Națiune, contopiți pe câmpiile istoriei. Destinul poate să bată la porțile noastre: noi suntem o apă și un pământ.

Înainte, cu Dumnezeu înainte!

ales azi când nu se poate ști ce ne pregătește viitorul.

Această acțiune nu este una nouă izvorâtă numai din nevoile prezente, ci este dezvoltarea uneia care a început prin Constituția din 1938.

Cu acel prilej am spus că legea supremă care trebuie să ne călăuzească este salvarea Patriei, este salvarea Ei prin mijloace eroice.

A sosit clipa în care aceste mijloace trebuiesc înfăptuite, și prin legea ce am promulgat o eri, s'a înfăptuit.

Nu mai este vremea șovăirilor și a târzierilor, ci e aceea a înfăptuirilor hotărâtoare și a luptei definitive de redresare.

Nu este vremea ca interesele individuale să preceampănesc, ci este aceea în care nevoile unitare și naționale ale Na-

dispoziția României și a Românilor mijlocul ca acest imperativ să se desăvârșească cât mai repede și cu folos.

A sosit clipa binecuvântată în care virtuțile sufletești deosebite ale Neamului Meu, să iasă la suprafață și să se avânte fără piedici în'r'o muncă constructivă și solidară pentru propășirea comunității naționale.

Azi cer Țării o reînnoire a sufletelor, o reexaminare a conștiințelor, un nou avânt de solidaritate socială și românească, în care individualismul devine nu un scop în sine, ci un mijloc de întărire și de progres al Obștei.

Nu mai e timpul ca fiecare să se gândească la el, ci numai la entitatea națională cuprinsă într'un cuvânt: România.

